

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., spol. s r. o.**, so sídlom J., zastúpený **JUDr. E.**, advokátkou so sídlom R. proti žalovanému: **Mesto Levice**, so sídlom Nám. Hrdinov č. 1, Levice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SÚ-5190/2007-Nav. zo dňa 24. augusta 2007, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/32/2007-34 zo dňa 28. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/32/2007-34 zo dňa 28. novembra 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a ľ š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. SÚ-5190/2007-Nav. zo dňa 24. augusta 2007, ktorým bolo povolené užívanie stavby „P.“. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že v preskúmanej veci podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného domáhajúc sa zrušenia kolaudačného rozhodnutia, ktorým bolo povolené užívanie stavby „P.“. Krajský súd uviedol, že kolaudačné rozhodnutie je rozhodnutím vydaným v správnom konaní podľa § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní s poučením o podaní riadneho opravného prostriedku. Krajský súd dospel k záveru, že všeobecné súdy v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP preskúmajú len tie rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, pričom žalobca v konaní pred správnym orgánom nevyužil riadne opravné prostriedky, preto bol súd povinný správne konanie pred ním zastaviť podľa § 250d ods. 2 OSP. O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie krajského súdu tak, že súd ukladá žalovanému, aby doručil žalobcovi kolaudačné rozhodnutie, ktorým bolo povolené užívanie stavby: „P.“ č. SÚ-5190/2007-Nav. zo dňa 24. augusta 2007 a zároveň odložil vykonateľnosť tohto rozhodnutia.

Žalobca vytkol krajskému súdu nesprávnu aplikáciu ustanovení § 250d ods. 2 OSP a § 247 ods. 2 OSP. Žalobca videl nezákonnosť postupu žalovaného v tom, že v kolaudačnom konaní nekonal so žalobcom ako s účastníkom konania, pričom však žalobcovi ako výlučnému vlastníkovi stavebných objektov SO 01 až SO 18 stavby „P.“ postavenie účastníka kolaudačného konania jednoznačne priznáva ustanovenie § 78 ods. 1 Stavebného zákona. Žalobcovi ako osobe, ktorá nebola účastníkom správneho konania, hoci sa s ním ako s účastníkom tohto konania konať malo, nebolo doručené rozhodnutie žalovaného. Žalobca preto nemal akým spôsobom vyčerpať riadne opravné prostriedky voči nesprávne rozhodnutiu žalovaného, bolo by nelogické to od neho vyžadovať, preto aplikácia ustanovenia § 250d ods. 2 OSP v spojení s ustanovením § 247 ods. 2 OSP na tento prípad znamená nesprávne právne posúdenie predmetnej veci súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu prvého stupňa v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V zmysle § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy (Druhá hlava Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupu správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí (§ 250b ods. 2 OSP).

Odvolací súd z predloženého súdneho spisu zistil, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného – kolaudačného rozhodnutia, ktorým bolo povolené užívanie stavby „P.“ a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Podľa názoru žalobcu nezákonnosť postupu stavebného úradu bola v tom, že stavebný úrad v kolaudačnom konaní nekonal so žalobcom ako s účastníkom konania, pričom žalobcovi ako výlučnému vlastníkovi ním zhotovených stavebných objektov SO 01 až SO 18 stavby „P.“ postavenie účastníka konania priznáva vyššie citované ustanovenie § 78 ods. 1 Stavebného zákona. Žalovaný správny orgán tým, že nekonal v kolaudačnom konaní so žalobcom ako s účastníkom konania porušil zásadu zákonnosti obsiahnutú v ustanovení § 3 ods. 1 Správneho poriadku a zásadu súčinnosti obsiahnutú v ustanovení § 3 ods. 2 Správneho poriadku. Nezákonnosť kolaudačného

rozhodnutia žalobca videl v tom, že žalovaný povolil užívanie celej stavby „P.“, avšak predmetom kolaudačného konania bola iba časť tejto stavby, a to stavebné objekty SO 09 až SO 21. Podľa žalobcu nezákonnosť kolaudačného rozhodnutia bola i v tom, že povoľuje užívanie takých stavebných objektov, ktoré podliehajú integrovanému povoľovaniu podľa zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a na povoľovanie takýchto stavieb a ich kolaudáciu nie je v zmysle uvedeného zákona žalovaný vecne príslušný. Žalobca sa taktiež domnieval, že kolaudačné rozhodnutie je nezákonné aj z toho dôvodu, že podľa rozhodnutia žalovaného je kolaudačné rozhodnutie zároveň osvedčením, že prevádzkareň v rámci stavby „P.“ je spôsobilá na prevádzku v zmysle ustanovenia § 82 ods. 4 Stavebného zákona, na vydanie ktorého vzhľadom na vyššie opísaný charakter prevádzkarne žalovaný rovnako nebol vecne príslušný.

Odvolaací súd je toho názoru, že krajský súd nesprávne právne vec posúdil odvolávajúc sa na ustanovenia § 250d ods. 2 OSP v spojení s ustanovením § 247 ods. 2 OSP, čo viedlo krajský súd k nesprávnemu postupu a zastaveniu konania z dôvodu, že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania pre nevyčerpanie riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, napriek tomu, že existoval zákonný dôvod pre postup podľa vyššie citovaného ustanovenia § 250b ods. 2 OSP. Nakoľko sa žalobcovi vyššie opísaným postupom krajského súdu odňala možnosť konať pred súdom, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP v spojení s § 250ja ods. 4 vetou druhou OSP zrušil a podľa § 221 ods. 3 OSP mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 224 ods. 3 OSP o náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. novembra 2008

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth